

Velikánský umění (Hana Zagorová) - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

HZ: Život letí jako blázen

tím vesmírným vzduchoprázdňem.
Jenom chvíli máš svý záření,
nic se nedá nikam schovat,
každý den a zas a znova
nové do starého přemění.

SH: Ten, kdo v kartách hledá rádce,

horoskopů vyptává se,
o životě nemá tušení.
Ten, kdo sbírá relikvie
taky málo rozumný je.
K čemu takovéhle pachtění?

HZ: To chce znát.

SH: Dobře znát.

HZ: Sebe sama.

SH: Sebe sama.

oba: Tak to je velikánský umění.

HZ: Znat, co smíš.

SH: To, co smíš.

HZ: I co nesmíš.

SH: Zvlášť, co nesmíš.

oba: Tak to je velikánský umění.

HZ: Vždycky jít.

SH: Vždycky jít.

HZ: Vlastní cestou.

SH: Vlastní cestou.

oba: Tak to je velikánský umění.

HZ: To chce mít.

SH: Vždycky mít.

HZ: Ruce čistý.

SH: Ruce čistý.

oba: Tak to je velikánský umění.

Kdy se zvednout a kdy běžet,
kdy je mnohem lepší ležet,
to je velikánský umění.

Co dokážeš všechno stihnout,
komu máš se z dálky vyhnout,
to je velikánský umění.

HZ: To chce znát.

SH: Dobře znát.

HZ: Sebe sama.

SH: Sebe sama.

oba: Tak to je velikánský umění.

HZ: Znat, co smíš.

SH: To, co smíš.

HZ: I co nesmíš.

SH: Zvlášť, co nesmíš.

oba: Tak to je velikánský umění.

HZ: Vždycky jít.
SH: Vždycky jít.
HZ: Vlastní cestou.
SH: Vlastní cestou.
oba: Tak to je velikánský umění.

HZ: To chce mít.
SH: Vždycky mít.
HZ: Ruce čistý.
SH: Ruce čistý.
oba: Tak to je velikánský umění.

Vědět vždycky jak se tvářit,
kdy máš vypnout a kdy zářit,
to je velikánský umění.

Když máš vztek a než bys vylít,
jít do ohně vodu přilít,
to je velikánský umění.

Kdy máš do hry všechno vložit
a kdy líp zbraně složit,
to je velikánský umění.

A přitom všem jenom stačí
sám u sebe vždycky začít,
to je velikánský umění.